

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω πινάκων III, IV καὶ V προκύπτει, ὅτι εἰς ἅπαντα τὰ σταφιδάλωνα ἢ ἀποξήρανσις κάτωθεν τῶν πλαστικῶν σταφιδόπανων παρουσιάζει, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον, ἀποδόσεις, εἰς ἔξηρον σταφιδόκαρπον, μεγαλύτερας ἀπὸ τὸν μάρτυρα, ἐξαιρέσει τοῦ σταφιδάλωνου Δ' ὅπου ἡ ἀπόδοσις τοῦ μάρτυρος ὑπερτερεῖ σημαντικῶς ἔναντι τῶν πλαστικῶν (7,62% χλωρᾶς). Ἡ διαφορὰ αὕτη εἶναι σημαντικὴ μὴ δυναμένη νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ τρόπου ἀποξηράσεως ἀλλὰ εἰς πειραματικὸν σφάλμα.

Ἐλέγχοντες τὴν ἀκριβείαν τοῦ πειράματος διὰ τῆς μεθόδου τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ μέσου σφάλματος τοῦ μέσου ὄρου, ἐφαρμόζοντες τὸν τύπον τοῦ Gauss (περὶ ὑπολογισμοῦ τῶν πιθανῶν σφαλμάτων) παρατηρῶμεν, ὅτι τὸ μέσον σφάλμα τοῦ μέσου ὄρου (M) τῶν ἀποδόσεων τῆς «ὑπὸ πλαστικὴν ὕλην» μεθόδου ἀποξηράσεως, ἀναγόμενον ἐπὶ % τοῦ μέσου ὄρου τῶν ἀποδόσεων τῆς αὐτῆς τάξεως (πίναξ V), εἶναι μικρότερον τοῦ 3, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ ὄριον ἀκριβείας τοῦ πειράματος καὶ συγκεκριμένως εἶναι $M\% = 2,7$ διὰ τὸ μεγάλο σταφιδόπανο καὶ $M\% = 1,8$ διὰ τὸ μικρὸν τοιοῦτον. Δηλαδή αἱ ἀποδόσεις τῆς «ὑπὸ πλαστικὴν ὕλην» μεθόδου ἀποξηράσεως εἶναι ἐντός τῶν ὀρίων ἀκριβείας τοῦ πειράματος, τουναντίον τὸ μέσον σφάλμα τοῦ μέσου ὄρου τῶν ἀποδόσεων τῆς «ὑπὸ τὸν ἥλιον» μεθόδου ἀποξηράσεως, ἀναγόμενον ἐπὶ %, εἶναι μεγαλύτερον ὄχι μόνον τοῦ 3 ἀλλὰ καὶ τοῦ 4, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ ἀνώτατον ὄριον ἀκριβείας ἐνὸς πειράματος, συγκεκριμένως δὲ εἶναι $M\% = 4,5$. Ἄρα ἡ διαφορὰ τῆς ἐπὶ πλέον ἀποδόσεως τοῦ μάρτυρος τοῦ ἄλωνιου Δ' ὀφείλεται εἰς σφάλμα. Καὶ ἐπειδὴ ἡ περίπτωση τῆς διαφορᾶς ποιότητος τῆς χρησιμοποιηθείσης χλωρᾶς ἀποκλείεται, λόγῳ τοῦ ὅτι ὁ σταφιδόκαρπος ὄλων τῶν σταφιδάλωνων ἦτο τῆς αὐτῆς ποιότητος καὶ ὑπέστη τὴν ἴδιαν διαλογὴν, ἀπομένει νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἡ διαφορὰ αὕτη ὀφείλεται εἰς σφάλμα κατὰ τὴν ζύγισιν τῆς χλωρᾶς, δηλαδή ἐξετέθη πρὸς ἀποξήρανσιν, εἰς τὸν μάρτυρα τοῦ Δ' ἄλωνιου, μεγαλύτερα πο-

σότης χλωρᾶς ἔναντι τῆς σημειωθείσης κατὰ τὴν ζύγισιν.

Π Ε Ι Ρ Α Μ Α Β'

Ἀποξήρανσις κορινθιακῆς κάτωθεν πλαστικοῦ ὑποστέγου ἐξ ἡμιδιαφανοῦς πλαστικοῦ πολυβινιλίου, συγκριτικῶς μὲ ἀποξήρανσιν τοιαύτης ὑπὸ τὸν ἥλιον.

Τὸ χρησιμοποιηθὲν ὑπόστεγον ἦτο τὸ ἐπινοηθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Παπαφωτισώρου καὶ χρησιμοποιηθὲν ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὰ πειράματα τοῦ περασμένου ἔτους (Σταφιδικὸν Δελτίον τεύχος 11-12)157).

Τὸ πείραμα περιέλαβεν ἐξ ἐπαναλήψεως. Καὶ αὐτὸ ἐχρησιμοποιήθη, πρὸς ἀποξήρανσιν, σταφιδόκαρπος δευτέρου τρυγητοῦ, ἡ δὲ ἐφαρμοσθεῖσα διαλογὴ ἦτο ἡ συνήθης διαλογὴ, ἣτις πραγματοποιεῖται εἰς τὴν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀποξήρανσιν.

Ἡ ἐπικρατήσασα καιρικὴ ἀνωμαλία τῆς 4ης, 6ης Σεπτεμβρίου καὶ αἱ μετ' αὐτῆς σημειωθείσαι νεφροσκεπιές, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον ἡμέραι καὶ χαμηλαὶ θερμοκρασίαι ἐπεβράδυναν τὴν ἀποξήρανσιν τοῦ σταφιδόκαρπου, ἣτις διήρκεσεν ὡς κατωτέρω:

1) Πλαστ. ὑπόστεγον: ἑναρξίς ἀποξήρ. 18)8ου, λῆξις 19)9ου, διάρκεια ἡμέραι 22.

2) Μάρτυς: ἑναρξίς ἀποξήρ. 28)8ου, λῆξις 14)9ου, διάρκεια ἡμέραι 17.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως, μέχρι πέρας τῆς ἀποξηράσεως ὁ σταφιδόκαρπος τοῦ ὑποστέγου ὑπέστη ἐπιδρομὴν μεγάλου ἀριθμοῦ σφηκῶν, αἵτινες ἐπροξένησαν σημαντικὴν ζημίαν εἰς τοῦτον, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπηρεασθοῦν δυσμενῶς τὰ ποσοτικὰ ἀποτελέσματα τῆς ὑπὸ τὸ ὑπόστεγον ἀποξηράσεως καὶ νὰ μὴ εἶναι δυνατόν νὰ ἐξαχθοῦν συγκρίσιμα ἀποτελέσματα ἐπὶ τῆς ποσοτικῆς ἀποδόσεως τοῦ πειράματος.

Ὁ ἀποληφθεὶς ξηρὸς σταφιδόκαρπος τοῦ ὑποστέγου, ποιοτικῶς, ἦτο καλύτερος τοῦ τοιοῦτου τοῦ μάρτυρος. Παρουσίασεν ἐντονώτερον κυανόμαυρον χρωματισμόν.

Τὰ ποσοτικὰ ἀποτελέσματα τοῦ πειράματος συνοψίζονται εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα. VI.